

Selkämeri

Sävel ja sanat Ulla Koivula

1
Mi nä u ju tan var paa ni pin nan a al le ja kuun te len kuu lu vaa

5
ke sää, jään vie lä het kek si tai vas al le, ha en sie lul le so pi vaa

9
pe sää. Me ri ma kaa kuin tuos sa se maan nut on kaut ta

13
ai kain ja mo nen kin kuu ta mon. Se me ri on mun ja mun sy dä mein, ne sen

17
o mis taa yk sin tein. Sel kä me ren saa ris ton suo jaan saan

22
si to a paat ti ni hui laa maan, huo mi sen o sal ta ar vaa maan tu le

26
vaa pys ty ei ku kaan.

1.
Minä ujutun varpaani pinnan alle
ja kuuntelen kuuluvaa kesää,
jään vielä hetkeksi taivasalle,
haen sielulle sopivaa pesää.

Meri makaa kuin tuossa se maannut on
kautta aikain ja monenkin kuutamon.
Se meri on mun ja mun sydämein,
ne sen omistaa yksin tein.

Selkämeren saariston suojaan saan
sitoa paattini huilaamaan,
huomisen osalta arvaamaan
tulevaa pysty ei kukaan.

2.
Meren tuoksun mä kirkkaan ja suolaisen
tunnen usvassa haaveiden rannan,
nämä arjen työhön ja ankeuteen
aina sieluni sylissä kannan.

Tunnen, aurinko poskellain kuumottaa
ja se kutittain kaulaani koskettaa
valoaan, lämpöään ojentaa
laineen latvoja kirkastaa.

Selkämeren saariston suojaan saan
sitoa paattini huilaamaan,
huomisen osalta arvaamaan
tulevaa pysty ei kukaan.

3.
Jos vaan toivotus kuulua sulle voisi,
se kertoisi rakkaudestaan,
tätä vettä kohtaan ja rantaa sen,
Satakunnasta löysin ja sen sain.

Tänne jään, näen ihmeet nää maailman,
Selkämeren kauneuden valtaisen,
reiteillä saariston kauneimman
annan nautinnoille luvan.

Selkämeren saariston suojaan saan
sitoa paattini huilaamaan,
huomisen osalta arvaamaan
tulevaa pysty ei kukaan.